

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 8. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: onsdag den 16. november

Tidspunkt: kl. 10.00

Sted: vær. 2-133

Til stede: Erik Christensen (S), formand, Carsten Kudsk (DF), Jakob Ellemann-Jensen (V), Peter Hummelgaard Thomsen (S) og Søren Søndergaard (EL).

Desuden deltog: justitsminister Søren Pind og udlændinge-, integrations- og boligminister Inger Støjberg.

Punkt 1. Rådsmøde nr. 3501 (retlige og indre anliggender) den 18. november 2016

Justitsministeren sagde, at der var fire sager på rådsmødedagsordenen inden for Justitsministeriets ressort – alle om intern sikkerhed og terrorbekæmpelse. Sagerne var til orientering, og ministeren ville koncentrere sig om de aspekter af sagerne, som han mente måtte have udvalgets interesse. Udvalget havde modtaget regeringens samlenotat.

Udlændinge-, integrations- og boligministeren oplyste, at hun, ud over at forelægge punkt 5 om ETIAS-forslaget, også ville også orientere udvalget om en sag ved EU-Domstolen (se punkt 7, siden sidst).

1. Informationsudveksling og interoperabilitet:

Rådsmøde 3501 – bilag 1 (samlenotat side 3)

EUU alm. del (16) – bilag 112 (internt) (kommenteret dagsorden)

Rådsmøde 3473 – bilag 6 (skriftlig forelæggelse af rådsmøde RIA 9-10/6-16, justitsdelen)

a) Køreplan til forbedring af informationsudveksling og interoperabilitet

– *Implementeringsrapport*

b) Ekspertgruppe på højt plan for informationssystemer og interoperabilitet

– *Statusrapport*

c) Udvikling af Schengen Information System (SIS)

– *Udveksling af synspunkter*

Justitsministeren: Informationsudveksling og interoperabilitet er et vigtigt led i terrorbekæmpelsen. Hurtig, effektiv og relevant informationsudveksling er dog ikke alene væsent-

lig for terrorbekæmpelse, men er også af afgørende betydning for bekæmpelsen af grænseoverskridende kriminalitet og for den omfattende kontrol ved EU's ydre grænser.

Som opfølgning på de tidligere nævnte drøftelser i Det Europæiske Råd og RIA-rådet vedtog sidstnævnte på rådsmødet den 9. og 10. juni 2016 en køreplan med 50 konkrete kort-, mellem- og langsigtede tiltag, der skal styrke informationsudvekslingen mellem medlemsstaterne og give bedre informationsforvaltning.

Der eksisterer allerede flere EU-informationssystemer, som kan give retshåndhævende myndigheder og grænsepersonel relevante oplysninger om personer m.v. Det er informationssystemer som Europol, Eurodac, Schengeninformationssystemet og visuminformationssystemet. Som noget nyt indeholder køreplanen imidlertid initiativer til at udnytte de eksisterende informationssystemer bedre for at sikre, at retshåndhævende myndigheder og grænsepersonel rent faktisk kan få adgang til de oplysninger, som de har brug for.

Rådets forberedende organ påbegyndte drøftelser om gennemførelse af køreplanens initiativer umiddelbart efter dens vedtagelse, og på rådsmødet den 18. november 2016 forventes det, at det slovakiske formandskab vil orientere om status over gennemførelse af køreplanen.

Herudover har Kommissionen i juni 2016 etableret en højniveauekspertgruppe om informationssystemer og interoperabilitet, som skal bistå Kommissionen med at udvikle en strategi, der kan gøre dataforvaltningen i EU mere effektiv for bedre at beskytte de ydre grænser og fremme den interne sikkerhed i Unionen.

Det forventes, at Kommissionen på rådsmødet den 18. november 2016 vil give en orientering om status over arbejdet i højniveauekspertgruppen.

Højniveauekspertgruppens arbejde er en integreret del af Rådets køreplan om informationsudveksling, og det forventes, at der vil være en gensidig vekselvirkning mellem gennemførelse af køreplanen og arbejdet i højniveauekspertgruppen.

Et konkret eksempel herpå er arbejdet med forbedring af Schengeninformationssystemet. Køreplanen indeholder således en række tiltag herom, herunder ønske om revision af retsgrundlaget for Schengeninformationssystemet, SIS. Kommissionen har allerede tilkendegivet, at Kommissionen inden årets udgang vil fremsætte forslag til revision af Schengen-informationssystemet, og det forventes, at dette forslag vil indeholde elementer til udbygning af systemet.

Samtidig pågår der fortsat overvejelser i højniveauekspertgruppen om bl.a. muligheden for at forbedre integrationen mellem forskellige databaser, herunder Schengeninformationssystemet.

Det forventes, at formandskabet på rådsmødet vil informere om forventningerne til processen til ændring af Schengeninformationssystemet. I den forbindelse forventes det, at

medlemsstaterne vil blive anmodet om at støtte tilgangen til gennemførelsen af forbedringer af informationssystemet.

Fra regeringens side kan vi tilslutte os behovet for øget informationsudveksling, ligesom vi er indstillet på at dele oplysninger i relevante fora. Regeringen lægger i den forbindelse vægt på, at nationale databaser med klassificerede oplysninger skal behandles særskilt og i overensstemmelse med national lovgivning.

Det er samtidig vigtigt, at vi ikke skaber parallelstrukturer i EU, der kan komme til at virke hindrende for det vigtige arbejde, der allerede finder sted i medlemsstaterne.

Jakob Ellemann Jensen refererede til ministerens udsagn om, at der ikke måtte være parallelinitiativer, der kunne virke hindrende for arbejdet. Var det ministerens opfattelse, at Danmark i kraft af de særaftaler, man forsøgte at få igennem, kunne have en hindrende effekt på de øvrige medlemslandes samarbejde? Og kunne det påvirke velviljen til at lave særftaler med Danmark? Det var blevet besluttet ved folkeafstemningen i 2015, at Danmark skulle stå uden for visse områder, og man var derfor nødsaget til at bede om særftaler, men ville Danmark blive en hæmsko for opdæmningen af terrorisme i resten af Europa?

Justitsministeren uddybede, at hans bemærkninger om parallelstrukturer handlede mere om de efterretningsmæssige kapaciteter og om spørgsmålet om, hvor langt den europæiske integration skal gå i samarbejdet med partnere på efterretningsområdet. Et fåtal af lande ønskede sig på sigt en egentligt fælles efterretningstjeneste, og rigtig mange lande havde ikke lyst til at dele endnu flere informationer fra deres respektive efterretningstjenester. Det specielle ved situationen var, at Danmark nu ikke havde den blokerende kapacitet. Der var altså ingen afpresningsmulighed, og de andre lande kunne køre videre, som de ville.

Søren Søndergaard bad ministeren huske på, at den danske efterretningstjeneste var ret velanset og havde adgang til oplysninger, som også andre lande gerne ville have indsigt i. Gensidighed var det eneste pres, man kunne bruge fra dansk side – at andre lande også måtte være interesserede i at få adgang til oplysninger fra Danmark. Søren Søndergaard fandt det forståeligt, at oplysninger skulle behandles efter nationale dataregler, men han huskede det sådan, at Rumænien og Bulgariens tilknytning til Schengeninformationssystemet handlede om, at de formelle regler var blevet vedtaget, men at de ikke blev efterlevet. Hvordan vurderede Danmark og EU de to landes efterlevelse af også egen lovgivning? Og hvilken indflydelse havde det på området? Ministeren kunne svare skriftligt.

Justitsministeren sagde, at udvekslingen af informationer om terror var omfattet af nye regler, bl.a. databeskyttelsesforordningen, og af de skærpede regler, der generelt blev gennemført over hele Europa. Også i Danmark var der fuld gang i en dialog. Ud af en

forordning ville der komme et ensartet regelsæt for hele Europa. Ministeren ville vende tilbage med en skriftlig uddybning.

Søren Søndergaard ville gerne have afklaret, hvorvidt vedtagelsen af en forordning med ens regler også betød ens praksis i alle landene. Når man talte om Schengensystemet og Rumænien og Bulgarien, gik kritikken ikke på – i hvert fald for det ene lands vedkommende – at reglerne ikke var blevet gennemført, men at de ikke blev efterlevet. Når man talte om personfølsomme oplysninger, var det ikke kun vigtigt at have implementeringen af formelle regler på plads, men det var også vigtigt, at de rent faktisk blev efterlevet. Han ville gerne modtaget et uddybende, skriftligt svar om den sag fra ministeren.

2. Terrorbekæmpelse: implementering af erklæring og rådskonklusioner på terror-bekæmpelsesområdet

– Status

- Rådsmøde 3501 – bilag 1 (samlenotat side 9)
- Det Europæiske Råd 17-18/12-15 – bilag 8 (konklusioner fra mødet i Det Europæiske Råd 17-18/12-15)
- EUU alm. del (16) – bilag 112 (internt) (kommenteret dagsorden)
- Det Europæiske Råd 17-18/12-15 – bilag 9 (skriftlig afrapportering fra mødet i Det Europæiske Råd 17-18/12-15)

Justitsministeren: Dagsordenens punkt 2 vedrører terrorbekæmpelse, der gennem en længere periode har været et højt prioriteret emne på EU's dagsorden.

På rådsmødet den 18. november 2016 forventes EU's antiterrorkoordinatør at orientere om status over implementeringen af en række tiltag på terrorbekæmpelsesområdet, som der tidligere er opnået enighed om blandt medlemsstaterne.

Statusorienteringen forventes at vedrøre den erklæring, som blev vedtaget af stats- og regeringslederne på et møde i Det Europæiske Råd den 12. februar i fjor.

Erklæringen lægger overordnet op til en styrkelse af EU's terrorbekæmpelsesindsats og fastslår, at borgernes sikkerhed, forebyggelse af radikaliserings og samarbejde med internationale partnere skal udgøre de tre hovedprioriteter. Det forventes samtidig, at antiterrorkoordinatøren vil orientere om status over to sæt rådskonklusioner, der blev vedtaget på henholdsvis det ekstraordinære RIA-rådsmøde den 20. november 2015 og et møde i Det Europæiske Råd den 17. og 18. december 2015. Der er altså tale om konklusioner, som blev vedtaget umiddelbart efter terrorangrebet i Paris.

Begge sæt rådskonklusioner understreger overordnet behovet for en forbedret og øget indsats med grænsekontrol ved EU's ydre grænser, terrorfinansiering og øget informationsudveksling.

Fra regeringens side er vi positive over for EU's tiltag på terrorbekæmpelsesområdet, ligesom vi bakker fuldt op om både erklæringen og rådskonklusionerne.

Regeringen har i den forbindelse fokus på, at EU's indsats på terrorbekæmpelsesområdet skal skabe merværdi for medlemsstaternes nationale indsats og det bilaterale samarbejde mellem relevante myndigheder.

3. EU Internet forum

– *Udveksling af synspunkter*

Rådsmøde 3501 – bilag 1 (samlenotat side 14)

EUU alm. del (16) – bilag 112 (internt) (kommenteret dagsorden)

Justitsministeren: Dagsordenens punkt 3 vedrører EU Internet forum, som blev stiftet af Kommissionen i december 2015.

I forummet samles en række aktører – herunder medlemsstaterne, it-virksomheder og Europol - for at undersøge, hvordan man gennem et frivilligt samarbejde kan tackle de udfordringer, som er forbundet med den stigende udbredelse af terrorpropaganda og voldeligt ekstremistisk materiale på internettet og de sociale medier.

Sagen er på dagsordenen for rådsmødet den 18. november 2016 med henblik på en udveksling af synspunkter blandt medlemsstaterne. Drøftelsen forventes at tage udgangspunkt i en orientering fra Kommissionen om kommende skridt for at realisere de tiltag, som indtil videre er blevet drøftet i EU's Internet forum.

Aktuelt arbejder parterne i forummet på at udvikle en fælles indberetningsplatform, som skal sikre, at terrorpropaganda og voldeligt ekstremistisk materiale hurtigst muligt fjernes fra internettet, herunder især fra sociale medier. Herudover drøftes tiltag rettet mod at udfordre ekstremisternes ofte ensidige og voldelige onlinefortællinger gennem positive modfortællinger.

Der er tale om tiltag, som ligger i fin forlængelse af initiativer, som indgår i den nye handlingsplan om forebyggelse og bekæmpelse af radikaliserings og ekstremisme, som regeringen offentliggjorde den 11. oktober. Regeringen er helt overordnet positivt indstillet over for de tiltag, som drøftes i EU's Internetforum.

Carsten Kudsk spurgte, hvad man ville gøre ved servere, der befinder sig i f.eks. Qatar. Hvordan kunne man lægge pres på for at stoppe propagandaen?

Justitsministeren påpegede, at samarbejdet først og fremmest var baseret på frivillighed. Man havde rettet henvendelse til udbydere, og de samtaler, som Kommissionen havde haft med Facebook etc., havde været omtalt i offentligheden. Det var altså først og fremmest møntet på, at man gør de store operatører opmærksom på, hvad der foregår, og at man opnår en fælles forståelse for, hvornår noget er propaganda og skal fjernes. Det var første skridt.

4. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/681 af 27. april 2016 om anvendelse af passagerlisteoplysninger (PNR-oplysninger) til at forebygge, opdage, efterforske og retsforfølge terrorhandlinger og grov kriminalitet

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2011) 0032

Rådsmøde 3501 – bilag 1 (sammenfatning side 17)

KOM (2011) 0032 – bilag 2 (kopi af REU alm. del - svar på spm. 403 om forhandlingerne om EU's PNR-forslag)

EU-note (15) – E 13 (note af 23/11-15 om PNR)

EUU alm. del (16) – bilag 112 (internt) (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (2015-16) – bilag 697 (udvalgsmødereferat side 907 FO, forhandlingsoplæg om dansk tilknytning til retsakter på mellemstatsligt grundlag forelagt EUU 13/5-16)

EUU alm. del (2015-16) – bilag 281 (udvalgsmødereferat side 309, behandlet i EUU 27/11-15)

Justitsministeren: PNR-direktivet har til formål at etablere et europæisk system til bl.a. forebyggelse og bekæmpelse af terrorisme og grov kriminalitet. Direktivet blev vedtaget den 27. april 2016 og skal senest være implementeret den 25. maj 2018.

På rådsmødet forventes formandskabet at orientere om status over gennemførelsen af direktivet, ligesom der er lagt op til en udveksling af synspunkter om, hvor langt de deltagende medlemsstater er med implementeringen. Som nævnt er direktivet omfattet af Danmarks retsforbehold og vil derfor ikke være bindende for eller finde anvendelse her.

Fra dansk side er vi positivt indstillet over for etableringen af et europæisk PNR-system, der giver mulighed for en mere systematisk og målrettet brug af PNR-oplysninger i bekæmpelsen af terror.

Regeringen arbejder – som aftalt med et flertal af Folketingets partier – på at indgå en mellemstatslig aftale med Unionen, som sikrer Danmark den tættest mulige tilknytning til PNR-direktivet. Kommissionen har som bekendt endnu ikke givet regeringen et formelt svar på, om det er muligt at indgå en sådan parallelaftale.

Formanden spurgte, hvad status var over forhandlingerne mellem EU og Danmark om en mellemstatslig løsning vedrørende PNR-registeret.

Justitsministeren svarede, at man afventede et svar fra Kommissionen. Dagen før havde der været meldinger om, at der var håb for en snarlig dansk Europol-aftale, men man afventede altså stadig et gennembrud i forhold til den danske tilknytning til PNR-systemet. Man arbejdede på fuld tryk for at få tingene på plads, men det var stadig ministerens opfattelse, at det var en vanskelig sag.

Formanden var med på, at den opblødning, der var blevet udtrykt i forhold til Europol, ikke også omfattede PNR-systemet. Han kunne forstå på ministeren, at der var svært at spore en velvilje i forhold til PNR.

Justitsministeren bekræftede, at man først og fremmest gik efter en løsning på Europol-sagen, idet Danmark stod til at skulle forlade samarbejdet i maj 2017, mens PNR-samarbejdet først ville træde i kraft i 2018. Man måtte arbejde med det, der var mest presserende, nemlig Europol, og man kunne forvente en afklaring inden for kort tid. Han opfattede ikke Søren Søndergaards kommentar som et spørgsmål, han skulle besvare.

Søren Søndergaard spurgte, om det var rigtigt forstået, at folk kan rejse fra Kastrup Lufthavn, rejse over broen til Sverige eller tage til Billund og køre ned over grænsen til Tyskland, uden at det bliver registreret nogen steder, hvis Danmark ikke er en del af et fælles PNR-system. På den måde ville disse informationer ikke indgå i en fælles EU-data om rejsende. Kunne der ikke være af fælles interesse i, at også Danmark indgår i en form for PNR-samarbejde? Det var vel ikke kun et dansk problem.

Justitsministeren bekræftede, at diskussionen bl.a. gik på, om det, at Danmark udgør et hul, vil være af tilstrækkelig interesse for resten af EU til, at man kan tilsidesætte de politiske mekanismer og give Danmark fuld adgang til forskellige samarbejder. Hidtil havde den argumentation ikke holdt i forhold til Europol. Man kunne se sådan på det: Har 300 millioner mennesker mest brug for 5 millioner mennesker, eller har 5 millioner mest brug for 300 millioner? Det virker klart, at ingen principielt kan have en interesse i, at der er pletter på landkortet i Europa i forhold til terrorbekæmpelse, men det var en for simplificeret tilgang at have, at alt bare ville falde på plads på den baggrund – især når man ved, hvordan politik fungerer. Man arbejdede på en løsning og håbede, at det ville lykkes.

Jakob Ellemann-Jensen sagde, at han havde forstået det sådan, at hvis Danmark ikke var en del af PNR-registeret, vil passagerer fortsat blive registreret ved deres ankomst eller afgang, forudsat at det er uden for Danmark og inden for PNR-samarbejdet. Blev man som passager ikke registreret, var det vel kun, hvis man fløj fra Sønderborg til København eller via en anden dansk indenrigsrute. Passagerer ville vel blive registreret i samme omfang i landene, Danmark ville bare ikke få umiddelbar adgang til de informationer.

Justitsministeren svarede, at det europæiske PNR-samarbejde er en standardiseret metode for behandling og udveksling af oplysninger mellem de europæiske lande. Samarbejdet skal sikre hurtigere informationsudvekslinger og sikre, at kvaliteten af oplysninger bliver bedre. Det betød ikke, at Danmark ville være helt uden mulighed for at anvende og udveksle PNR-oplysninger, hvis Danmark ikke fik en sær aftale. Med PNR-loven, som forventedes sat i kraft med virkning fra 1. januar 2017, havde man garderet sig i et vist omfang. Der var hjemmel for PET til at modtage og behandle PNR-oplysninger om flyvninger til og fra danske lufthavne, mens der derimod ikke ville blive givet adgang til PNR-oplysninger om rejser, der ikke har forbindelse til danske lufthavne, f.eks. rejser fra et tredjeland til lufthavne i andre EU-lande. Det betyder, at hvis en udenlandsk krigs rejser

med fly fra et tredjeland til Hamborg eller Malmø, vil det ikke fremgå af det danske PNR-system. Det var selvfølgelig et problem for Danmark. PET vil i et vis omfang kunne modtage oplysninger om det ad andre kanaler, men en af konsekvenserne af at stå uden for PNR-samarbejdet er risikoen for, at Danmark modtager de pågældende oplysninger fra andre EU-lande senere end ellers. Det ville selvfølgelig være godt at få informationer hurtigst muligt – længere væk er hverken Malmø eller Hamborg.

5. Forslag til Europa-Parlamentet og Rådets forordning om etableringen af et europæisk rejseinformations- og rejsetilladelsessystem (ETIAS)

– *Orienterende debat*

Rådsmøde 3501 – bilag 2 (samlenotat side 2)

EUU alm. del (16) – bilag 112 (internt) (kommenteret dagsorden)

Udlændinge,- integrations- og boligministeren: Migrationspunktet på rådsmødets indenrigsdel drejer sig om et nyt forordningsforslag, som Kommissionen forventes at fremsætte senere i dag. Der er tale om et forslag til et nyt it-system om rejseinformation og rejsetilladelse, hvor alle rejsende, der er fritaget for visumkrav, skal registrere relevante oplysninger om deres påtænkte rejse til EU i et onlinesystem. It-systemet har fået navnet ETIAS.

Da forslaget endnu ikke er fremlagt, kan jeg desværre ikke på nuværende tidspunkt gå i detaljer med indholdet. Dog kan jeg allerede nu sige, at det er vigtigt at sikre, at vi ved, hvem der rejser ind i EU, inden de ankommer ved grænsen – også når der er tale om tredjelandspersoner, der kommer fra visumfritagne lande. Det vil systemet sikre, og derfor vil regeringen også se positivt på forslaget.

Af Kommissionens meddelelse fra april fremgår det, at når ETIAS-tilladelsen foreligger, bliver grænsekontrollen hurtigere og smidigere. Kommissionen vurderer, at den automatiske behandling af den rejsendes oplysninger vil være en hjælp for politiet, når de skal vurdere visumfri rejsende fra tredjelande. Ud over de fordele systemet vil give i forhold til grænsekontrol og sikkerhed, skal systemet også kunne gøre det lettere for rejsende at passere den ydre grænse.

Jeg kan oplyse, at lande som f.eks. USA, Canada og Australien allerede har indført sådanne systemer, som også omfatter EU-borgere. I de lande er der tale om rejsetilladelsessystemer baseret på onlineansøgninger, hvor ansøgeren giver oplysninger om identitet, kontaktoplysninger, formål med rejsen, rejserute osv. inden selve afrejsen. Jeg forventer, at Kommissionens forslag om et europæisk system vil ligne disse systemer.

Umiddelbart er det min og regeringens vurdering, at der er tale om et godt og nødvendigt forslag fra Kommissionen, da vi trods visumfrihed vil kunne føre kontrol med, hvem der rejser ind, allerede inden de pågældende ankommer ved den ydre grænse.

Der er min forventning, at forslaget vil være omfattet af retsforbeholdet, men også, at der vil være tale om en udbygning af Schengenreglerne.

Derfor er det også min forventning, at Danmark vil kunne tiltræde forslaget, når der måtte foreligge en vedtagelse i Rådet og Europa-Parlamentet.

Søren Søndergaard spurgte, om der var overvejelser om konsekvenser for transportøransvaret. Transportøransvar var en relativ stor belastning, og det kunne være interessant at vide, om de to systemer blev set i sammenhæng. Han gik ud fra, at systemet byggede på det, som man kendte fra lande som USA og Canada, så var ministeriet i besiddelse af en eller flere rapporter, der kunne dokumentere effekten af det?

Carsten Kudsk sagde, at der i samlenotatet stod, at der var regeringens generelle holdning, at merværdien ved et forslag skal stå mål med omkostningerne. Hvad mente man med det? Og hvilke omkostninger – der eventuelt kunne løbe løbsk – talte man om?

Udlændingeministeren svarede Søren Søndergaard, at hendes umiddelbare gæt var, at forslaget også havde berøringsflade med transportøransvaret. Forslaget var dog endnu ikke kommet, men når det forelå, ville man også tage transportøransvaret med i overvejelserne. Der fandtes i øvrigt ikke nogen effektmåling af systemet, så det var udelukkende baseret på, hvad man vidste om, hvordan det fungerede i andre lande. Til Carsten Kudsk sagde ministeren, at det er alment kendt, at it-systemer – også i det offentlige – kan blive ret så dyre, og at erfaringen dermed viste, at man skulle følge det tæt.

Søren Søndergaard takkede ministeren, idet han opfattede hendes svar som en bekræftelse på, at hun ville tage spørgsmålet om transportøransvar op. Det var relevant at forfølge det, og det kunne være et argument for det nye system. Det bekymrede ham, at man tidligere havde gennemført kæmpestore overvågningstiltag, der havde vist sig ikke at have en effekt, og at der var store omkostninger forbundet med systemet – ikke alene på it-fronten, men også for de rejsende. Mange havde f.eks. erfaring med, at det ikke lige er gjort på 5 minutter at udfylde de papirer, der skal til, når man skal til USA. De oplyste data skulle jo også kontrolleres. Kunne ministeriet ikke spørge dem i Kommissionen, der arbejdede med sagen, om de var i besiddelse af rapporter fra USA, der dokumenterer en effekt?

Udlændingeministeren gav Søren Søndergaard tilsagn om, at det ville være naturligt også at se på transportøransvaret, når forslaget kom. Ministeren påpegede, at der også var en omkostning ved at skulle ansøge om visum, og at det tog lang tid. Med det nye system ville det blive hurtigere at registrere informationer, og det afgørende var at have tjek på, hvem der opholder sig i landene – det ville altså blive nemmere for den rejsende og for systemet at holde styr på data. Når Kommissionen fremlagde sit forslag, ville der blive en lang gennemgang af både fordele og ulemper. Man måtte væbne sig med en smule tålmodighed, og hun var sikker på, at man også ville komme tilbage til det i udvalget.

6. Eventuelt

Der var ingen bemærkninger til dette punkt.

7. Siden sidst

Udlændinge-, integrations- og boligministeren: Til sidst vil jeg – som annonceret i min indledning – orientere om en sag, der verserer ved EU-Domstolen (sag C-133/15 Chavez-Vilchez).

Det er en domstol i Holland, der har forelagt nogle fortolknings spørgsmål for Domstolen. Den nationale domstol ønsker en afgrænsning af, hvornår en tredjelandstatsborger, der er forælder til et mindreårigt unionsborgerbarn, kan aflede opholdsret af barnet i den medlemsstat, hvor barnet bor og er statsborger.

Sagen udspringer af en dom afsagt af Domstolen i 2011 i sagen Zambrano. Domstolen udtalte i den sag, at EU-retten kan være til hinder for, at en medlemsstat nægter en tredjelandstatsborger, som forsørger et unionsborgerbarn, ophold i den medlemsstat, hvor barnet bor og er statsborger. Domstolen afgrænsede det til tilfælde, hvor et afslag på ophold til forælderen, der er tredjelandstatsborger, reelt fratager unionsborgerbarnet den effektive nydelse af kerneindholdet af dets rettigheder som unionsborger. Heri ligger, at et afslag på opholdsret til den forælder, der er statsborger i et tredjeland, vil betyde, at barnet er nødt til at forlade Unionen sammen med forælderen.

Den verserende sag handler om rækkevidden af Zambranodømmen og om den bevismæssige vurdering af, om barnet er nødt til at forlade Unionen.

Udvalget blev i juli 2015 skriftligt orienteret om, at den danske regering ville afgive indlæg i sagen. Den danske regering har nu afgivet indlæg med den argumentation, der er anført i orienteringen, nemlig at en tredjelandstatsborger kun kan aflede opholdsret af sit unionsborgerbarn i tilfælde, hvor unionsborgerbarnet ellers reelt ville være nødsaget til at forlade Unionens område.

Generaladvokaten har fremsat sit forslag til afgørelse i sagen den 9. september 2016. Forslaget til afgørelse må læses som værende på linje med den danske forståelse. Generaladvokaten lægger nemlig op til, at tredjelandstatsborgeren alene bør kunne aflede opholdsret i den medlemsstat, hvor unionsborgerbarnet bor og er statsborger, hvis tredjelandstatsborgeren kan godtgøre, at unionsborgerforælderen ikke kan tage sig af barnet alene.

Det er i tråd med den danske regerings argumentation om, at opholdsret til tredjelandstatsborgeren forudsætter, at barnet vil være nødt til at forlade Unionens område, hvis ikke der meddeles opholdsret. Det er endvidere i overensstemmelse med dansk praksis,

8. Europaudvalgsmøde 16/11 2016

når Generaladvokaten anfører, at tredjelandstatsborgeren skal løfte bevisbyrden for, at den anden forælder ikke kan tage sig af barnet alene. Et forslag fra generaladvokaten er dog ikke bindende for EU-Domstolen.

Datoen for EU-Domstolens dom i sagen er endnu ikke fastlagt, men dommen må forventes afsagt i løbet af de kommende måneder.